

رابطه بین ابعاد سرمایه اجتماعی با میزان مشارکت ورزشی دانش آموزان مقطع متوسطه شهر رامسر

عبداله فتوکیان

دبیر درس تربیت بدنی مدارس آموزش و پرورش شهرستان رامسر

چکیده

هدف این پژوهش بررسی رابطه بین ابعاد سرمایه اجتماعی با میزان مشارکت ورزشی دانش آموزان مقطع متوسطه شهر رامسر بوده است. روش تحقیق این پژوهش کاربردی و از نوع همبستگی می باشد. ابزار گردآوری اطلاعات نیز پرسشنامه می باشد که متغیرهای سرمایه اجتماعی و مشارکت ورزشی را پوشش می دهد و اعتبار و روایی آن نیز از طریق آلفای کرونباخ به دست آمده است. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه افرادی است که محقق به بررسی موضوع خاصی روی آنها علاقه مند است لذا کلیه دانش آموزان دختر و پسر دبیرستانی شهر رامسر می باشد که در سال ۱۳۹۶ تعدادشان برابر با ۱۹۶۸ نفر بوده است. روش نمونه گیری تحقیق حاضر روش نمونه گیری تصادفی ساده بوده است. بر اساس جدول مورگان برای یک جامعه ۱۹۶۸ نفری ۳۲۰ نفری مناسب می باشد. پس از اجرای آزمایشی و تعیین میزان اعتبار پرسشنامه تعداد ۳۵۰ پرسشنامه بین دانش آموزان مدارس مورد نظر توزیع شد و با توجه به پیگیری های مکرر، ۳۲۰ عدد پرسشنامه جمع گردید. برای تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار SPSS استفاده شده که در دو بخش آمار توصیفی و آمار استنباطی، داده ها مورد تجزیه و تحلیل قرار می گیرند. در بخش آمار استنباطی از آزمون های کولموگراف و شاپیرو، ضریب همبستگی اسپیرمن یا پیرسون و رگرسیون استفاده شده است. یافته های پژوهش نشان می دهد که بین ابعاد سرمایه اجتماعی با میزان مشارکت ورزشی دانش آموزان رابطه معناداری وجود داشته است.

وژگان کلیدی: سرمایه اجتماعی، مشارکت ورزشی، مقطع متوسطه، رامسر

مقدمه

ورزش به عنوان یک پدیده اجتماعی و فرهنگی است که افراد را در یک شبکه اجتماعی که دارای روابط اجتماعی پیچیده است به تعامل و کنش متقابل واداشته است و عرصه ظهور رفتارها، نگرش ها، ارزش ها و بازنمایی های معنادار قرن حاضر شده است. این پدیده چند بعدی، آن چنان در متن جهان زندگی انسانها رسوخ و نفوذ نموده که امروزه می توان با توجه به نگرش و فعالیتهای ورزشی افراد، طرز تفکر، سبک زندگی و میزان سرمایه اجتماعی افراد را بازشناسی کرد (آزاد، ۱۳۹۳).

ورزش امروز یک پدیده چند بعدی و دارای ابعاد و کارکردهای متنوعی در حوزه های مختلف حیات فردی و جمعی انسانها بوده و در نظام آموزشی ملتها جایگاه رفیعی یافته، تا آنجا که ژان ژاک روسو متفکر قرن ۱۹ فرانسه، ورزش را جزئی از برنامه های تربیت عمومی جوامع برشمرده (جوانمرد، ۱۳۸۷: ۱۵) و اصحاب علوم اجتماعی آنرا از بارزترین نموده های زندگی اجتماعی و فرهنگی جوامع دانسته و نوع ورزش و مشارکت در این فعالیتهای بدنی را تعیین کننده و نمایانگر طبقه اجتماعی انسانها قلمداد می کنند (انور الخولی، ۱۳۸۳: ۲۳۶).

بیان مسئله

ورزش نیز مانند خانواده، تعلیم و تربیت و اقتصاد از نهادهای اجتماعی است. امروز در جهان معاصر تربیت بدنی و ورزش یکی از ضروریات زندگی شناخته شده است. اختلاف کسب معیشت نوین با زندگی پیشین ایجاب می کند که ادمیان لااقل ساعتی چند در هفته به ورزش روی آورند (آزاد، ۱۳۹۳).

فعالیت بدنی منظم می تواند سلامت فرد را ارتقا داده و از بسیاری از بیماری ها و حالاتی که عمده مرگ و میر و ناتوانی مردم جهان است پیشگیری کند. این فعالیت ها به پیشگیری از بیماری های قلبی و عروقی کمک می کند. همچنین کمک می کند تا استرس، اضطراب و افسردگی و تنهایی کاهش یابد (فتحی، ۱۳۸۸).